

מתאה על עלבונה של תורה ותכמיה

היות וצד מנגדי העירוב טוענים שצד הרבנים המתירים פוגעים בזה כ"כבוד התורה" של הגאונים הגדולים ראשי הישיבות הגר"א קאמלער והגר"מ פיינשטיין זכר צדיקים לברכה.

ע"כ חובה קדושה להסיר לזות שפתיים זו בתמיהה גדולה, הרי אין המדובר פה בעיר שהיא אתרא דמר "לייקוואד", אלא בבארא פארק שבשנים האחרונות גהייתה לעיר שרוב תושביה שייכים לקהל עדת החסידים, או שאבותיהם באו מקהילות חסידיות, ויש להם "מסורה" מרבתיים לנהוג כרשכבה"ג מופת דורו הגאון בעל "בית אפרים" זצ"ל (מבראד גאליציע), שעליו סמכו גדולי הדורות ממרן החת"ס ועד החזו"א זצ"ל (במחלוקת שבינו ובין הגאון בעל "משכנות יעקב" זצ"ל).

ועל אלו התובעים מאתנו עלבונה של תורה, יש לתמוה מדוע הם אינם חוששים לכבוד התורה של מרנן ורבנן הנ"ל שפשטה הוראתם בכל תפוצות ישראל?

ובכלל, כיצד תובעים מאתנו לקבל פסקם של הגאונים המחמירים הנ"ל - עפ"י הכנתם בשו"ע בדין "מפולש משער לשער" שהוא תנאי מעכב להיחשב רשוה"ר, שהוא דוקא רק בעיר שיש לה חומה - שהכנתם זו הוא נגד פסקו והכנתו של המשנה ברורה שפסקיו נתקבלו בכל תפוצות ישראל. דהרי המ"ב כתב מפורש בסי' שם"ד ס"ק ה' ד"ה רשות הרבים עצמה, וז"ל: דהיינו רחובות ושוקים הרחבים מ"ו אמה ומפולשים משער לשער וכדעיל בסי' שמ"ה ס"ו, עכ"ל. ושם בסי' שמ"ה ס"ק כ' ד"ה מפולשים משער לשער, הרי כתב וז"ל, פי' שהשערים מכוונים זה כנגד זה וכו', עכ"ל. והלוא בסי' שם"ד איירי בעיר שאין לה חומה, וא"כ שכונתנו בארא פארק שאין רחובותיה מכוונים מעבר לעבר הוי רשות היחיד מה"ת.

ועוד, דהרי גם מש"כ המשנה ברורה בסי' שם"ד ס"ק ח' לגבי מנהג העולם לערב ב"עירות שלנו" (דאין להם חומה ופשוט) דבעל נפש יחמיר על עצמו, הוא דוקא כשמתקיימים שני תנאי דיני רשוה"ר, שרחובותיה רחבין הרבה וגם מפולשין משער לשער, עיי"ש. הרי לנו מדבריו היתר ברור על שכונתנו בארא פארק, למלטל אף לבעל נפש, כיון שחסר התנאי הנ"ל דמפולשין, כי רחובותינו אינם מכוונים מעבר לעבר.

ובדאי לא ניתא להגאונים הגדולים הנ"ל זצ"ל, שתלמידיהם ידרשו את כבוד תורתם על חשבון כבוד תורתו של הפוסק האחרון רבינו החפץ חיים זצוק"ל.

ולחמוחים נשאלת השאלה, מדוע הם שותקים ואינם מוחים על העירוב שנעשה לפני הרבה שנים ע"י הרה"ג ר' משה היינעמאן שליט"א (מתלמידיו הגדולים של הגאון רבי אהרן קאמלער זצ"ל) בעיר רבתי עם - באלמימאר?

ולחמוחים בשם "תלמידי ישיבת חכמי לובלין", נשאלת השאלה, כמה שונה שכונת בארא פארק מהעיר הגדולה שיקאגו, ששם הסכים הגאון בעל שבט הלוי שליט"א להעירוב שתיקנו שם? ואצ"ל לעיה"ק ירושלים ובני ברק, שיש בהם יותר מס"ד תושבים? מה גם שלאחר שגודע להגאון בעל שבט הלוי שליט"א שתחום העירוב אינו כולל את אוישן פארקוויי, וגם שיש ג' מחיצות, ושהנה"צ מהר"י ראטה שליט"א פסק להתיר המלטול, הרי הורה לכמה תלמידיו מבארא פארק ששאלוהו, דשרי לסמוך על העירוב.

והקושיא האחרונה להמוחים הליטאיים, מדוע אינם מזהירים ומוחים נגד המשתמשים (אפי' בלייקוואד) בכלי המשחית מכות הגילוח שאינו משייר שום שער מזקנם, כנגד פסק ההלכה הברורה של כל גדולי ישראל (החפץ חיים, הגר"מ ע, החזו"א, הגר"א קאטלנר לתלמידיו ששאלוהו, הגר"פ פראנק, המנח"י, הגר"ש איערנצאך, הגר"מ סטערן, זצ"ל. ויצלח"ט הגר"מ שך, הגר"ש אלישיב, הגר"ש וואזנר, שליט"א), שעוברים בזה על ה' לאוויין דאורייתא בכל יום. וממה נפשך, אי ניתא להו בגלל שיש "דעת יחיד" להתירו ולכן אינם מוחים, הרי גם לנו ישנם מתירין, ולא רק יחידים, אלא הרבה גדולי תורה והוראה מובהקים, ובפרט שכאמור יש לנו מסורה מאבות אבותינו ורבתינו לסמוך על הוראת ה"בית אפרים". (יתכן שהרבנים מתירי העירוב יסכימו לפשרה, שתמורת שתאוסרים יסידו מכשלה דאורייתא חמורה זו מכל הסרים למשמעתם, אזי המתירים יהיו מוכנים לוותר על מצות העירוב).

בני תורה החסידים דבארא פארק, התובעים עלכון כבוד תורתם של כל גדולי ישראל